

Parròquies de L'Escala, Viladamat, Empúries

ANY LIII – NÚMERO 2.707.
DIUMENGE, 8 OCTUBRE 2017.

CRISI RELIGIOSA.

Is 5,1-7; Fl 4,6-9; Mt 21,33-43.

La paràbola dels «vinyaters homicides» és un relat en què Jesús va descobrint amb accents al·legòrics la història de Déu amb el seu poble escollit. És una història trista. Déu l'havia cuidat des del començament amb tot el seu afecte. Era la seva «vinya preferida». Esperava fer-ne un poble exemplar per la seva justícia i la seva fidelitat. Seria una «gran llum» per a tots els pobles.

No obstant això, aquell poble va anar rebutjant i matant un per un els profetes que Déu els anava enviant per recollir els fruits d'una vida més justa. Finalment, en un gest increïble d'amor, els va enviar el seu propi Fill. Però els dirigents d'aquell poble van acabar amb ell. Què pot fer Déu amb un poble que defrauda de manera tan cega i obstinada les seves expectatives?

Els dirigents religiosos que estan escoltant atentament el relat responen espontàniament en els mateixos termes de la paràbola: el senyor de la vinya no pot fer altra cosa que donar mort a aquells

pagesos i posar la seva vinya en mans d'altres. Jesús treu ràpidament una conclusió que no esperen: «Per això us dic que el Regne de Déu us serà pres i serà donat a un poble que el faci fructificar».

Comentaristes i predicadors han interpretat amb freqüència la paràbola de Jesús com la reafirmació de l'Església cristiana com el «nou Israel» després del poble jueu, que, amb la destrucció de Jerusalem l'any 70, s'ha dispersat arreu del món.

No obstant això, la paràbola està parlant també de nosaltres. Una lectura honesta del text ens obliga a fer-nos greus preguntes: ¿estem produint en els nostres temps «els fruits» que Déu espera del seu poble: justícia per als exclosos, solidaritat, compassió envers els que pateixen, perdó...?

Déu no ha de beneir un cristianisme estèril del qual no rep els fruits que espera. No té per què identificar-se amb la nostra mediocritat, les nostres incoherències, desviacions i poca fidelitat. Si no responem a les seves expectatives, Déu seguirà obrint camins nous al seu projecte de salvació amb altra gent que produeixin fruits de justícia.

Nosaltres parlem de «crisi religiosa», «descristianització», «abandonament de la pràctica religiosa»... ¿No estarà Déu preparant el camí que faci possible el naixement d'una Església menys poderosa, però més evangèlica; menys nombrosa, però més lliurada a fer un món més humà? No vindran noves generacions més fidels a Déu que nosaltres?

José Antonio Pagola.

ESGLÉSIA PARROQUIAL DE L'ESCALA: Oberta de 9 a 1 del migdia i de 6 a 2/4 de 9 del vespre.

DESPATX INTERPARROQUIAL: Divendres de 5 a 8 de la tarda.

☞ ☞ ☞ ☞ ☞ ☞ ☞ ☞ ☞ ☞ ☞ ☞ ☞

Missa: L'Escala: DISSABTES I VIGÍLIES: A les 8 del vespre.

DIUMENGES i FESTES: L'Escala: A 2/4 de 12 del migdia.

Viladamat: A 3/4 de 10 del matí.

Empúries: A 3/4 de 1 del migdia.

**Horari
Celebracions**

DIES FEINERS: L'Escala, a les 8 del vespre, celebració en absència de prevere.

ROSARI: Tots els dies feiners a 2/4 de 8 del vespre.

☞ ☞ ☞ ☞ ☞ ☞ ☞ ☞ ☞ ☞ ☞ ☞ ☞

PREGAREM: INTENCIÓ DE LA SETMANA: Demanem a Déu que ens doni a tots, especialment als nostres governants, la serenor i esperança necessàries per a construir la pau.

PARRÒQUIA DE L'ESCALA. DISSABTE, DIA 14 D'OCTUBRE: A les 8 del vespre, per Pilar LLISTOSELLA NOGUERA. DIUMENGE, DIA 15 D'OCTUBRE: A 2/4 de 12 del migdia: Per tot el nostre poble.

PARRÒQUIA DE VILADAMAT. DIUMENGE, 15 D'OCTUBRE: A 3/4 de 10 del matí, per tot el nostre poble.

PARRÒQUIA D'EMPÚRIES. DIUMENGE, DIA 15 D'OCTUBRE: A 3/4 de 1 del migdia, per tot el nostre poble.

DISSABTE, DIA 30 DE SETEMBRE: Va tenir lloc la celebració d'acció de gràcies per les noces d'argent de Pilar DE ALOS i Joan TRIAS DE BES.

☞ ☞☞ ☞☞ ☞☞ ☞☞ ☞☞ ☞☞ ☞☞ ☞

HAN CELEBRAT EL SEU MATRIMONI-SAGRAMENT:

A EMPÚRIES: Fabrice VANOIRBECK i Edinalva BARROS DE MELO.

PREGUEM PER LA NOVA LLAR.

HA MORT I HEM PREGAT PER ELLA:

Parròquia de l'Escala: Consol MASPOCH PLANAS, de 93 anys.

DESCANSI EN PAU.

☞ ☞☞ ☞☞ ☞☞ ☞☞ ☞☞ ☞☞ ☞☞ ☞

LA PAU VINDRÀ.

Si creus que el somriure és més fort que les armes, si creus en el poder de la mà estesa, si creus que el que agermana a les persones és més fort que el que les separa, si creus que ser diferent és una riquesa i no un perill, si saps mirar als altres amb una mica d'amor, si prefereixes l'esperança a la sospita, si creus que tu has de fer el primer pas per apropar-te a l'altre, si pots alegrar-te de l'alegria del veí, si la mirada d'un nen encara t'arriba al cor, ... la pau vindrà.

Si la injustícia que pateixen els altres et fa tan de mal com la que tu pateixes, si saps acceptar que l'altre t'ajudi, si creus que el perdó va més enllà de la venjança, si saps cantar l'alegria dels demés i dansar la teva festa, si pots escoltar - tot i que et fan perdre el temps -, amb el somriure als llavis, com t'expliquen la dissort, si saps acceptar la crítica sense defensar-te, si creus que els altres poden ajudar-te a canviar, si l'Evangeli no t'escandalitza, ... la pau vindrà.

Si saps escollir i acceptar un punt de vista diferent al teu, si no descarregues les teves culpes sobre els demés, si l'altre és, per damunt de tot, el teu germà, si la ràbia és per a tu un signe de debilitat i no pas de força, si prefereixes ser ferit abans que fer mal a ningú, si mires al pobre i a l'oprimit sense sentir-te un heroi, si creus que l'amor és l'única força, si creus que la pau és possible, ... la pau vindrà.

Tots podem treballar per la pau, però només tu pots començar posant pau al teu cor. Que la teva pregària et doni la serenor i esperança que necessites, per construir la pau.

☞ ☞☞ ☞☞ ☞☞ ☞☞ ☞☞ ☞☞ ☞☞ ☞